

T.C.
YARGITAY
ONÜÇÜNCÜ CEZA DAİRESİ

Esas : 2020/6160
Karar : 2020/5817
Tarih : 17.06.2020

- **YARGILAMANIN YENİLENMESİ KARARLARI**
- **TEMYİZ VE KARAR DÜZELTME**
- **İSTİNAF KANUN YOLU**

(5271 s. Ceza Muhakemesi K m. 322 , 326)
(5320 s. CMK Uygulama K m. 8)

ÖZET

Kural olarak istinaf mahkemelerinin faaliyete başlama tarihi olan 20.07.2016 tarihinden sonra, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerinin uygulanması gerekir. Dolayısıyla, 5320 sayılı Kanun'un 8/1 maddesiyle belirlenen istisnai kararlar ile suçluların geri verilmesi kararları dışında 20.07.2016 tarihinden sonra ilk derece mahkemelerinden verilen, bütün kararlar, istinaf kanun yoluna tâbidir. Yargılamanın yenilenmesi olağanüstü bir kanun yolu olup, bir karar kesinleştikten sonra ve yalnızca kanunda belirtilen sebeplerin varlığı hâlinde işletilebilir. 07.2016 tarihinden sonra verilen yargılamanın yenilenmesi kararları Yargıtay denetiminden geçmeksizin kesinleşmiş kararlar ile ilgiliyse istinaf, Yargıtay denetiminden geçerek kesinleşmiş kararlarla ilgiliyse temyiz kanun yoluna tabidir biçiminde yorum ve uygulama yapılması, kanun önünde eşitlik ve istisnaların genişletici yoruma tabi tutulamaması ilkelerine açıkça aykırıdır.

Sanıklar ..., ... ve ... hakkında hırsızlık suçundan açılan kamu davası sonucunda; mahkumiyetine ilişkin Kulu Asliye Ceza Mahkemesinin 27/03/2019 gün, 2018/45 esas, 2019/108 karar sayılı hükmüyle, sanıklar hakkında hırsızlık suçundan kurulan ve Yargıtay 13. Ceza Dairesinin 18.06.2014 gün ve 2014/6966 Esas 2014/21739 sayılı kararıyla onanarak kesinleşen 04.06.2012 tarihli 2011/164 esas 2012/174 karar sayılı hükümden sonra, hükümlü ... vekilinin yargılamanın yenilenmesi talebi üzerine yargılamanın yenilenmesi talebinin kabulüyle duruşma açılarak verilen eski hükmün aynen onaylanması kararına karşı, Dairemiz'in 04.03.2020 tarih ve 2020/550 Esas, 2020/3240 Karar sayılı ilamı ile istinaf talebinin itiraz mercii tarafından incelenmesi için dosyanın incelenmeksizin mahalline İADESİ kararına karşı, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 15.04.2020 tarih ve 2019/76040 sayılı yazısı ile İADE kararının kaldırılarak, Kulu Asliye Ceza Mahkemesinin 27/03/2019 tarihli, 2018/45 esas, 2019/108 karar sayılı hükmünün esastan incelenerek ONANMASI gerekçesiyle itirazda bulunulması üzerine itirazla ilgili yeniden değerlendirme yapılmak üzere dosya Dairemiz'e gönderilmekle okunarak gereği görüşülüp düşünüldü:

TÜRK MİLLETİ ADINA

5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 8/1. maddesi, "Bölge adliye mahkemelerinin, 26.9.2004 tarihli ve 5235 sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin kuruluş, görev ve yetkileri hakkında Kanunun geçici 2'nci maddesi uyarınca Resmî Gazetede ilân edilecek göreve başlama tarihinden önce aleyhine temyiz yoluna başvurulmuş olan kararlar hakkında, kesinleşinceye kadar Ceza Muhakemesi Usulü Kanununun 322'nci maddesinin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkraları hariç olmak üzere, 305 ilâ 326'nci maddeleri uygulanır." şeklinde düzenlenmiştir.

Bu düzenlemeye göre, ilk derece mahkemesince 20.07.2016 tarihinden önce karar verilip te Yargıtay bozması sonrasında ve istinaf mahkemelerinin faaliyete geçtiği 20.07.2016 tarihinden sonra yeniden verilen kararlar kesinleşinceye kadar temyiz kanun yoluna tâbidir. Bu istisnai düzenleme, Yargıtay'ın elindeki dosyaların tümünü istinaf mahkemesine devretmesi hâlinde, ilk dereceden istinaf incelemesi için gelecek dosyalarla birlikte, istinaf mahkemelerinin daha kuruluş aşamasında tıkanmasının önleme

amacıyla yapılmıştır.

Kural olarak istinaf mahkemelerinin faaliyete başlama tarihi olan 20.07.2016 tarihinden sonra, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerinin uygulanması gerekir. Dolayısıyla, 5320 sayılı Kanun'un 8/1 maddesiyle belirlenen istisnai kararlar ile suçluların geri verilmesi kararları dışında 20.07.2016 tarihinden sonra ilk derece mahkemelerinden verilen, bütün kararlar, istinaf kanun yoluna tâbidir.

Yargılamanın yenilenmesi olağanüstü bir kanun yolu olup, bir karar kesinleştikten sonra ve yalnızca kanunda belirtilen sebeplerin varlığı hâlinde işletilebilir.

07.2016 tarihinden sonra verilen yargılamanın yenilenmesi kararları Yargıtay denetiminden geçmeksizin kesinleşmiş kararlar ile ilgiliyse istinaf, Yargıtay denetiminden geçerek kesinleşmiş kararlarla ilgiliyse temyiz kanun yoluna tabidir biçiminde yorum ve uygulama yapılması, kanun önünde eşitlik ve istisnaların genişletici yoruma tabi tutulamaması ilkelerine açıkça aykırıdır.

Dairemizin anılan kararında usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmaması nedeniyle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 15.04.2020 tarih ve 2019/76040 sayılı itiraz istemi yerinde görülmemiş olduğundan itirazın REDDİ ile 5271 sayılı CMK'nın 308/2. fıkrası uyarınca Dairemizin 04.03.2020 tarih ve 2020/550 Esas, 2020/3240 Karar sayılı kararı ile ilgili itirazı incelemek üzere dosyanın Yargıtay Ceza Genel Kurul'una GÖNDERİLMESİNE, 17.06.2020 gününde oyçokluğuyla karar verildi.

KARŞI OY:

Kesinleşmiş olan mahkeme kararlarının yeniden yargılamaya konu edilmesi halinde önceki hüküm artık geçerliliğini kaybetmekte, devam etmekte olan infaz işlemlerine ara verilmekte, hakkında hüküm verilen şahıslar yeniden sanık sıfatını kazanmakta, yargılamanın sonunda yeni bir hüküm verilmek suretiyle infaz işlemleri bu yeni karar üzerinden devam etmektedir. Yargılamanın yenilenmesi kararı ile teknik olarak bir önceki kararın kesinleştiğinden bahsetmek mümkün değildir.

Önceki aşamalarda temyiz edilmek suretiyle Yargıtay denetiminden geçen bir ilamın kesinleşmesinden sonra her hangi bir sebeple yeniden yargılama konusu yapılması ve 20/07/2016 tarihinden sonra karara bağlanması halinde temyiz veya istinaf kanun yollarından hangisine tabi olduğu konusunda odaklanan tartışmada, Yargıtay denetiminden geçmek suretiyle kesinleşen kararların yargılamanın yenilenmesi yöntemiyle tekrar ele alınması durumunda önceden kesinleşen kararın hükümsüz kaldığında bir tereddüt bulunmamaktadır.

Yargılamanın yenilenmesine karar veren merci her halükarda yeni bir hüküm tesis etmek zorunda olacaktır. Temyiz mercii olarak yargılama aşamasında Yargıtayın denetiminden geçmesinden sonra kesinleşen bir kararın bilahare her hangi bir nedenle ortadan kaldırılmasından sonra verilen kararların Temyiz kanun yoluna tabi olduğunu, aksinin kabulünün uygulamada çelişkili kararların çıkmasına neden olacağını, üst mahkeme olan Yargıtay tarafından verilen ve kesinleşen bir kararın daha alt kademe olan istinafa denetleme ve değiştirme durumuyla kalılabileceği bunun da açıkça usul yasalarına esas ve amaç olarak aykırı olduğu ayrıca bu durum CMK'nın 308. maddesinde düzenlenen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itiraz hakkını anlamsız kılacağını değerlendirdiğimizden çoğunluğun dosyanın itiraz merciiine iadesi yönündeki kararına iştirak edilmemiştir.